

la humanitat

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUIS COMPANYS EL 1931

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III. 3.^a EPOCA, N.º 15

BARCELONA, 1.^a SETEMBRE 1979

PREU: 25 PTES.

HERIBERT BARRERA ANALITZA L'ULTIMA ETAPA DE LA DISCUSIO DE L'ESTATUT

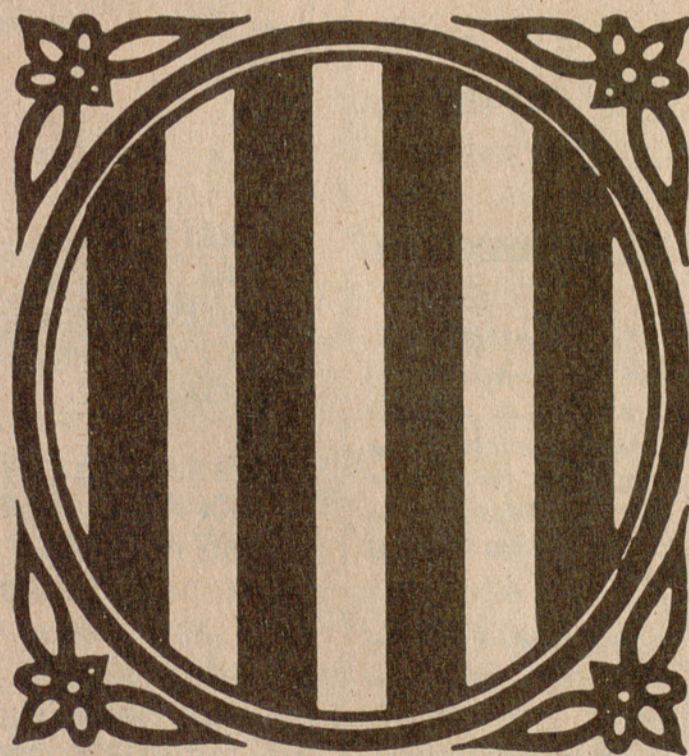
L'Estatut de «semillas selectas»

La declaració aprovada pel Comitè Executiu d'Esquerra Republicana de Catalunya m'estalvia de repetir aquí la llista de les retallades importants que el projecte d'Estatut de Sau ha sofert durant les negociacions nocturnes mantingudes a la Moncloa, a l'edifici de «Semillas Selectas» on el Ministeri de la Presidència té la seva seu.

Si l'Estatut de Sau era millor o pitjor que el del 1932 era fins a cert punt discutible. El que ja no admet discussió és que l'Estatut de «Semillas Selectas» li és molt inferior. En part (però en part només), aquesta rebaixa respecte al projecte presentat per l'Assemblea de Parlamentaris Catalans prové de la seva adaptació al text constitucional. Era impossible, si es complia la Constitució, que diversos articles del projecte de Sau poguessin ésser aprovats. I és precisament per això, pel caràcter molt restrictiu de la Constitució, que nosaltres no vam votar-la. Però el que és absolutament lamentable són les extenses retallades en tota una sèrie de qüestions on el projecte catatà era perfectament constitucional. El que aquestes retallades s'hagin produït i el que tots els parlamentaris catalans de la Comissió dels 21 (menys el que hi representava l'Esquerra) ho hagin acceptat, és un fet greu que hauria de fer pensar a més de quatre que es proclamen nacionalistes intransigents però que, el dia de les eleccions, voten els que, quan ve l'hora de la veritat en la defensa dels drets de Catalunya, troben sempre bones raons per a transigir innecessàriament i abonar els punts de vista de l'adversari.

La nova Generalitat tindrà greus dificultats per aconseguir que el poble català no quedi decebut de l'autonomia. En gairebé totes les seves competències no podrà

fer altra cosa que aplicar les normes bàsiques aprovades a Madrid (que malgrat ésser dites bàsiques descendeixen sovint al detall), i encara, per a dur a bon terme aquesta execució administrativa del que altres hauran decidit li escatimaran els mitjans materials necessaris. Perquè, també des del punt de vista de les finances l'Estatut de «Semillas Selectas» és pitjor que el de 1932, que ja no era gaire bo. Es pitjor perquè el 1932 teníem almenys la garantia d'un mínim, mentre

que ara quedem lligats de mans i peus a la mercè dels governants de Madrid que si volen, gràcies a la depreciació monetària i en nom de la solidaritat interterritorial, poden encara donarnos menys que el que l'Estat gastava abans pels serveis traspassats. I és pitjor perquè el 1932 la pressió fiscal era reduïda i era perfectament viable que la Generalitat establís impostos nous. Ara, en canvi, quin govern català gosarà fer-ho?

Tot això fa més necessari que mai que, per damunt d'interessos partidistes, els nacionalistes catalans estiguem units al voltant de les nostres institucions i fem clarament sentir que no estem contents. Al que li han esborrat el tort que li van fer. Del que Franco ens va prendre, l'Estatut de «Semillas Selectas» ens en restitueix només una part. Cal, per tant, continuar reclamant la resta. Però seria un greu error que no acceptéssim ara aquesta restitució parcial la qual, volguem-ho o no, ha trobat la seva legitimació amb el fet que la gran majoria del homes i dones que el poble català va elegir, s'han conformat amb això no han exigít més. No culpem l'adversari o les febleses dels propis catalans i tinguem el coratge d'assumir-les perquè, a partir d'ara, aquest Estatut, bo o dolent, serà el nostre i no disposarem d'altra eina per treballar, des d'una petita parcela de poder, per Catalunya, i per intentar aturar el procés de descatalanització. Si, com desitjo, el Consell Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya ratifica el punt de vista que ja ha expressat el seu Comitè Executiu, l'Esquerra demanarà als seus militants i simpatitzants, no solament que votin afirmativament en el referèndum, sinó que treballin i s'aboquin per aconseguir que el vot afirmatiu sigui gairebé unànim, amb el mínim d'abstencions.

Un cop aprovat l'Estatut en el referèndum, un cop ratificat per les Corts, vindran les eleccions al Parlament de Catalunya. Pensem-hi seriosament des d'ara. Catalunya tindrà aleshores la possibilitat de rectificar una trajectòria equivocada. Fem tot el que estigui al nostre abast perquè aquesta nova oportunitat no sigui perduda.

Heribert Barrera